

Cvjetnica

18. III. 1951.

Današnje, sveta Evangelijska (Matej 21.-29.) priopćuje, kako je Isus svečano ulazio u Jeruzalem. Jasno je na margo i kako su ljudi pozdravili pred njima zelenje graničice i svoje hajlige, kud je prolazio, i kliktali Mu: Blagoslovjen, koji dolazi u ime Gospodina, Hosana na visevinu!

1. Isus u triumfu ide usmjeret svojim mukama i smrti. Pouka za nas, da je put prema patnjama i triumfalni put u vječno blaženstvo. Nemojmo se dalje tužiti, kad nas dragi Bog vodi putem muka. Taј put vodi k vječnim radoštinama.

2. Isus ulazi u Jeruzalem sjedjeći na magaretu, mlađetu magarčinu. Slike kroštosti i miroljubivog Učitelja se od njene jer je krošta i ponizna. Srca mene je tako važna krepost, da nam Isus sam sebe stavlja za uzor. Ako Ga budemo slušali, te budemo prema svakomu hvaljivo krošti i miroljubivi, i u naše sreće useliti će se mi i sreda. Susretimo sebi.

3. Kako slijemo i veselo dočekuje puk Isusa na Njegovo svečanom ulazu u Jeruzalem, kako Mi preotriju hajlige i palme u miroljubivim. Učitelj se od njene je krošta i ponizna. Srca mene je tako važna krepost, da nam Isus sam sebe stavlja za uzor. Ako Ga budemo slušali, te budemo prema svakomu hvaljivo krošti i miroljubivi, i u naše sreće useliti će se mi i sreda. Susretimo sebi.

4. Kako slijemo i veselo dočekuje puk Isusa na Njegovo svečanom ulazu u Jeruzalem, kako Mi preotriju hajlige i palme u miroljubivim. Učitelj se od njene je krošta i ponizna. Srca mene je tako važna krepost, da nam Isus sam sebe stavlja za uzor. Ako Ga budemo slušali, te budemo prema svakomu hvaljivo krošti i miroljubivi, i u naše sreće useliti će se mi i sreda. Susretimo sebi.

5. Taj isti puk, koji danas više: "Hosana, blagoslovijen vikat će se par dana: raspni Ga! Takav je eto svijet. Ljubav mu se naskoro obraća u mržnju, slavljenje u grijahu, a hvala u nezahvalnosti. I nama će se to dogoditi! Primoře to strpljivo kao zasluženu pokoru. Ta i mi se ne vladamo bolje prema svome. Spasitelj: Danas Mu posliješmo i vjernost, a sjetu. Ge razspinjemo svojim teškim grijelima, danas Ga hvalimo, a sjetu. Ge krunimo!"

5. Ispunjena se proročstva Zakarijino: Kožite kćeri sionskoj; Kralj tvoj dolazi u tebi. Isus je Kralj. Prijestolje Mu je križ, s koga On kraljevstvo već bliži, hlijade godina, a kraljevstvo će do konca svijeta. I mi smo članovi Njegova duhovnog kraljevstva, kraljevstva mira, ljubavi i blaženstva. Smanjivo se zato srećnina i budimo zahvalni Isusu, svome Kralju, što nam je došlo sreću, i klijem Mu u duhu: Blagoslovjen, Hosana!

Sv. JOSIP ARIMATEJSKI

Josip je bio rodjen iz Arimateje. Ovo je mjesto nazivano ne putu između Jeruzalema i Jope, gdje je seda selo Betlehem. Josip je bio bogat i ugledan židov, član Velikoga vijeća, odan Mojsijevu zakonu. Vezalo ga veliko prijateljstvo s članom Velikoga vijeća Nikodemom. Obujca su bili potajni učenici Gospodinovih, Sv. Evandželije ističe, da Josip nije odobravao, što je Velikog vijeća odradilo Isusa na smrt.

Kad su Isusa vodili na Kalvariju, Josip Ga je pratio i gledao Njegovu Muku i smrt. Cim je Isu umro, Josip je odmah, pošao k Platnu i zamolio za Učitelja Gospodinovog, da Ga časnik sahrani. Time se javio i pred Platnom daob kao vjerni prijatelj Isusov. Plat je pozvati s Kalvarije časnika, kojemu je bio povjereno, da Izvriš osudu. Kad je časnik potvrdio, da je Isu umro, Plat je dozvolio, da Josip uzme Isuovo tijelo.

Josip je kupio platna, a Nikodem je dobio na Kalvariju sto litara (preko 32 kg) pomasti t.j. pomiješane smrznje i sloja. Prolisnili su ljestve na križ, i najprije skinuli s glave Isusove krunu i predali Zalosnu Majci Božjoj. Zatim su izvadili čavje iz ruku i nogu i skinuli s Krila presveto tijelo Isusovo. Sv. Ivan apostol i sv. Marija Magdalena pomogli su im, da polože mrtvo tijelo u krijo Majke Božje.

Platno je bilo dugo 434 cm, a široko 110 cm. Po njem su postigli smržnu i sloj, pomazali i presveto tijelo i umolili ga po židovskom običaju u platno. Tako pripravljeno tijelo stavili su na nosila. Presveto tijelo nosili su do groba

5. Ispunjena se proročstva Zakarijino: Kožite kćeri sionskoj; Kralj tvoj dolazi u tebi. Isus je Kralj. Prijestolje Mu je križ, s koga On kraljevstvo već bliži, hlijade godina, a kraljevstvo će do konca svijeta. I mi smo članovi Njegova duhovnog kraljevstva, kraljevstva mira, ljubavi i blaženstva. Smanjivo se zato srećnina i budimo zahvalni Isusu, svome Kralju, što nam je došlo sreću, i klijem Mu u duhu: Blagoslovjen, Hosana!

Ivan, Nikodem, Josip i vojnik Longin, koji je probio Isusovo tijelo, i Bratoljub Ga je Majka Božja s poboljšanim lice i drugim vježnicima. U obilježenim vrtu imao je Josip avuču novu grobnicu. U njoj su položili presveto tijelo. Kod otvorenoga groba klanjala se Gospodin Majka Božja, sa svim prisutnim. Konacno su na grobnicu položili vlastiti kapen.

Sv. Josip Arimatejski izabran je od Boga između nebožnjic tisuća Svetaca, da Isakče svojom božanskom Utežu pojedinca počast. Time je i presveto Major protuo veliku utjehu u najvećem časovima. Njezina — međem dobro probodenog — Sret.

Josipovo platno sačuvano je do danas. Čuva se u talijanskom gradu Turopolju i časti ka sv. Platnu (sv. Sindon). Ovo je sv. Platno danas sačuvano u smiru i sloju, koje je uplio, sve odsjece presvetoga tijela Gospodinova i sve Njegove mnogoobražne rane. To su sv. Platno u najnovije doba manastirenske istradbi mnogi glosavili tijecanjem i potvrdili njegova povjeseni istinost i vjerojatnost (autentičnost). Time su potvrđeni u tandeši i sv. izvještaji Sv. Pisma o gospodjini moći i smrti Bašega Spasitelja i Otkupitelja.

Cvjetna nedjelja

U slavlju ulazili, Isuse, u Jeruzalem. Te dočekuje radone i svečano. Ovo je Tvoj posljednji pohod gradu prije Tvoje muke i raspeća. Ovo je posljednji pozdrav, koji si slušaš, jer će zamalo hajjeni povici bezumne mržnje nadjeći ljubav i poštovanje. Zamalo će divlja srđiba suditi Tvojoj dobiti i povrjenjem slični tražit će Tvoj život. A Ti se ne čet opirati, Isuse; Ti se ne čet boriti sa svojim protivnicima, Ti se ne čet braniti od njihovih udara. Sve Ti znadeš, Isuse, jer gledas u ljudska srca i Tebi nije skrivena nijedna bijeda. Ti poznajesi sliki, kuviš strah svojih progonača, ali znades također, da oni ne će moći pobijediti Pravdu koju Ti nosiš, zakone života, koje Ti određujuš.

— Hosana Tebi, Sime Davidov! — pozdravlja Te narod. — Blagoslovjen, koji dolazi u ime Gospodinov!

Da, blagoslovjen je Tvoj dolazak, Isuse, na našu zemlju. Objavio si miridost i Istina i svojim se divljanjem Ljubavlju privukao svaku sreću, žedno mira i utjehu. Blagoslovio si čovjeka, koji Te traži, svjetlosti svojom obasiao svaku tmlju. I upoznao Te, Isuse, mnogi, da se obraduju, mnogi, da zadruži u strepnji. Upoznao Te, Isus, Spasitelju, i slobioni, i sličici. Tvoje je Ime suncu našim danima, nuda našim noćima. Tvoje je Ime utjeha našim bolima, snaga našim fukšenjima.

— Hosana! — pozdravljamo Te radošno, što dolazi medu nas. O, kada bismo uvjek, da smrti, svetno dočekivaljivamo Tvoj pohod! Kada bismo vjerno polazili za Tobom i primili zahvalno sve, što nam daravaš! Kada bismo uvjek razumjeli, Spasitelju, da je sve dobro, što nam Ti dajes, i bol i radosť! Jer postlige cvjetne nedjele dobiti križi krizom! Puti Golgota, a tek podslje patnja mir, koji želimo, sreća, koju možemo — postejšnja, najdublja radost u Tebi.

ZA VRJEME SVETI GODINE postišto je vatikaniske muzeje i galerije slike 120,000 posjetilaca. Najveća posjeta jednoga dana je iznosila 12.000 posjetilaca.

Cvjedjivači izvan Crkve, i koji Tebe nisu našli, jer ne traže Istinu.

Dugo sam Te tražio, Isuse, idalek sam bio moj put do Tebe. Prolazio sam kroz maglu advojnog sunčanju i kroz potoh: težnje tijela, prije nego se u svijetu vjere ukazao Tvoj božanski lik po objavljenju nauci Tvoje Crkve. Zato sam na koljenima pred Tobom: molim za sve, koji su voljni, da iz Tvoje ruke prime nepraznoljavu sreću. Da pobosanstveni, u suživotu s Tobom, budemo zauvijek blaženi. To nam dobrostivo podjeli, Isuse, kada uskrnsna zvona sveću, što je ljudsko bilo na Zemlji, na vještice Tvoje vječnu slavu. Amen.

Boga treba upoznati

Prema katoličkom katekizmu Bog je sila i svuda dočjevajuća divlja. Kad je tako, onda je, po istome katekizumu, prva dužnost čovjeka, da Boga upozna. Kako će inače teški, na koji će nećiniti isti enome, koga ne poznai?

Covjek, kao razumno biće, spesovan je; da spoznaje sebe i da spoznaje ono, što se našao oko njega. Spoznaju je čim razume, ali se ona temelji na euklidskim opažanjima te na sudovima i zaključcima, koji su pravilno i razumno te ih opažanja izvedeni. Cušnim spoznajem spoznajujuvarne predmete, koji su nam na dohvatu, događanje, kojima smo svjedočili, dok sudreni i zaključivanjem saznajuju za predmete i činjenice, koje nami nisu na dohvatu kao i onu stvarnost, koja nije tvrde, nego duhovne narav. Mi znamo, da nad susjed postoji, jer ga vidimo našim očima, slušamo našim ušima, jer ga možemo dobiti našim rukama. Mi međutim znamo i da, so da nećemo počitati Rimsko carstvo i da je tim carstvom vladao car August. Danas Rimski carstvo ne postoji, cara Augusta danas više nema, ali postoje povijesni dokumenti, u kojih mi suđenjem i zaključivanjem dolazimo do spoznaje, da je fatašno ono. Što nam ti dokumenti pružaju? Prostozno miline njive i divlinsko se marijivosti i uzornome gospodarenju njena vlastnika. Mi tog vlastnika međutim nismo ni vidjeli, kako ore, slij ili kako obavljaju svoje druge gospodarske poslove. Uz sve to vidiš, kako je bujna pčenica porasla na njegovoj njivi, očišćenoj od svakog kora, mi dolazimo do uvjerenja, da vlasnik te njive mora biti dobri i uređan gospodar. Itčinjenice, koju možemo našim čulima zapaziti, mi stvarno zaključujem o drugoj činjenici, koja nije našim čulima prisutna, ali sasvim tim smo sigurni, da naš sud odgovara stvarnosti.

Bog je savršeno čist duh i kdo takav

On je nepristupačan našim sjetiljima. Pitamo se radi toga, imamo li mi mogućnosti, da upoznamo Boga?

Dva su izvora, po kojima mi dolazimo do spoznaje Boga. Prvi je izvor čisto naravni. Naš razum sudjelovanjem i zaključivanjem od čulima pristupačni stvari i činjenica dolazi do saznanja, da Bog postoji. Međutim samom naravom spoznajom mi ne bismo mogli potpuno upoznati biti Bogu. Radju Bog se da objavičučkuje prvo u Praobjavi, zatim po Promociji, a na kraju pre jednorodnogina svoga Sina Isusa Krista. „Moago puta i na našine Bog je nekada govorio našim ocima po Promociji, a u zadnje dane progovorio nam je po Sinu, kojega postavi batinskiom svemu, po kojem je i stvario svijet, kaže sv. Pavao u Poslanici Zidovima.

Evo primjera naravne spoznaje Boga.

Gledajući svijet oko sebe vidimo, da je sve podloženo neprekidnoj mijenjanju. Na primjer, Petar Preradović radi toga kaže u jednoj svojoj pjesmi: „Stala na tom svijetu samo mijenja jest!“ Promatrajući sve mijenje u materijalnom svijetu, opažamo, da se one zbijaju po stalnim, unaprijed određenim zakonomi. Osim toga opažamo, da ovi zakoni, koje nazivamo prirodniim zakonom, nisu samo stalni, nego da su oni za materijalnu narav priručni. Kada se sastave dva atoma vodika i jedan atom kisika, ne može nastati ništa drugo, nego voda. Kada temperatura spadne ispod nitiće, voda se ledi, a kada se temperatura diigne na 100° C, voda vrati i t.d. i.t.d. Možu bismo bez kraja nabavljati prirodne zakone, iako viđimo, da se tvarna narav u datim okolnostima ne može drugačije ponositi, nego onako, kako joj naša prirodna zakonom je ustanovila. Uostalom, svu naprednost našeg društva i poljoprivrede temelji se na spoznaji prirodnog djelovanja prirodnih zakona. Ako postoji zakon, onda po načelu uverzionalnosti mora postojati i zakonodavac. Svojstvo je zakonodavac, da on može praviti izmjene od zakonskih propisa, da mole mijenjati zakon. Jednom riječju zakonomodavac je u krajnjim linijama gospodar zakona, a ne obratno. Ako dođe prirodni zakon, onda po načelu prirodnog početi tih zakona. Oni mogu potjecati samo od Onoga, koji je jači od prirode. To je Onaj, komu su se ljudi divili govorile: „Tko je ovaj, da Mu se pokoravaju vjetrovima i more?“

SELJAK, FTICA I ZLATNI DRŽEN

(Nastavak sa strane 2)

blagoslov nisu i njegovoj djeci. Prilikom se sjeti ptice, koja mu je rekla, da čovjek ne može biti sit od ploha, ako nema blagoslov. Uostalom, ptica može ne prestanato govor, kada ga prati na putu u goru, jer ona ima dar govor-a, kada je odgoljena, kad su ljudi razgovarali; s pticama, ptice s drvećem, drveće s oblicima, oblici su sunčem i zvjezdama, a sunce i zvjezde sa sunmin držatim Bogom u nebnu.

